

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 565/2024-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. K2-2T/36/2020 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 2. októbra 2024 namieta, že boli porušené jeho bližšie nešpecifikované práva garantované Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), a to v konaní vedenom pred mestským súdom pod sp. zn. K2-2T/36/2020. Žiada ústavný súd s odkazom na nedostatok finančných prostriedkov o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom.

2. Ústavná sťažnosť sa vyznačuje čiastočne neurčitým obsahom. Sťažovateľ v nej prezentuje svoje výhrady k postupu Krajského súdu v Košiciach pri prejednaní jeho žiadosti o prerušenie trestného stíhania, pričom v nej možno identifikovať námietku prietáhov v konaní vedenom pred mestským súdom, ktoré sťažovateľ vidí v skutočnosti, že mu nebolo doručené odvolacie rozhodnutie, a to uznesenie krajského súdu sp. zn. 4To/68/2023 z 24. apríla 2024 (ďalej len „druhohstupňové uznesenie“), na základe ktorého bol v spojení s prvostupňovým rozhodnutím mestského súdu v označenej trestnej veci odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov.

3. Na základe súčinnosti poskytnutej zo strany mestského súdu bolo ústavným súdom zistené, že sťažovateľovi v trestnej veci vedenej pred mestským súdom pod sp. zn. 2T/36/2020 bolo

druhostupňové uznesenie krajského súdu zasielané 15. júla 2024 do špecifikovaného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, zásielka sa však mestskému súdu 8. augusta 2024 vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote. Sťažovateľ bol v označenej trestnej veci podmienične prepustený uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 31Pp 41/2024 z 2. augusta 2024 (právoplatné v ten istý deň), a toto rozhodnutie bolo mestskému súdu doručené 5. augusta 2024. Druhostupňové uznesenie krajského súdu bolo následne mestským súdom sťažovateľovi odoslané opakovane, a to 22. októbra 2024 na jeho aktuálnu adresu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v zmysle ustálenej judikatúry (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Podľa uvedených kritérií posudzoval aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

5. Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že druhostupňové uznesenie krajského súdu bolo prvýkrát zasielané sťažovateľovi na relevantnú adresu, a to do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa sťažovateľ v tom čase nachádzal, rozhodnutie však nebolo v odbernej lehote prevzaté. Sťažovateľ bol medziasom z výkonu trestu odňatia slobody prepustený. Mestský súd druhostupňové uznesenie krajského súdu sťažovateľovi odoslal na jeho aktuálnu adresu, a to 22. októbra 2024.

6. Ustanovenia § 34 ods. 7 Trestného poriadku upravujú základný predpoklad písomnej komunikácie medzi orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi a obvineným v priebehu trestného konania spočívajúci v povinnosti obvineného určiť adresu na doručovanie písomností, prípadne spôsob elektronickej komunikácie, ako aj včas nahlásiť prípadné zmeny.

7. V prvom rade treba upozorniť, že mestský súd svoju povinnosť vyplývajúcu mu z § 146 ods. 1 vyhlášky č. 543/2005 Z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov splnil, a to zaslaním písomnosti na vtedy relevantnú adresu už 15. júla 2024, keď k jej doručeniu bez zavinenia mestského súdu nedošlo a zásielka sa mu vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote. Ďalej treba poukázať na to, že sťažovateľ, ktorý sa domáha rešpektovania svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy, povinnosť uvedenú v citovanom ustanovení Trestného poriadku nesplnil a mestský súd o zmene aktuálnej adresy pre doručovanie písomnosti iniciatívne neinformoval. V danom prípade rešpektovanie označeného základného práva sťažovateľa zo strany mestského súdu zodpovedného za doručenie odvolacieho rozhodnutia bolo podmienené splnením zákonnej povinnosti zo strany sťažovateľa, ktorý však zostal v uvedenom smere pasívny a mestský súd o zmene aktuálnej adresy na doručovanie písomnosti bezodkladne neinformoval. Možno teda konštatovať, že v danom prípade zbytočné predĺženie konania týkajúce sa doručenia druhostupňového uznesenia krajského súdu treba pripísať v prvom rade na vrub sťažovateľovi a mestský súd zaň nenesie zodpovednosť.

8. Vzhľadom na predchádzajúce uvedené skutočnosti ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

III.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

9. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiadava, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015).

10. Ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade u sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom (ako to vyplýva z časti III tohto uznesenia) je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015, II. ÚS 193/2020). Keďže nebol splnený jeden z nevyhnutných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhoviel.

11. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. novembra 2024

Peter Molnár
predseda senátu